

บทที่ 4

ผลการศึกษา และอภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้เป็นทำการศึกษาพฤติกรรมทางเพศ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ตารางประกอบการบรรยาย และได้นำเสนอผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

1. ลักษณะประชากรและสังคม
2. พฤติกรรมทางเพศ
3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ
4. ความสัมพันธ์ของปัจจัยกับพฤติกรรมทางเพศ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ลักษณะประชากรและสังคม

นักเรียนมัธยมศึกษาที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 402 คน เป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย (ร้อยละ 52.7 และ 47.3) มีอายุเฉลี่ย 14.7 ปี และมีอายุระหว่าง 10 – 14 ปีมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 52.5) และส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 79.4) และมีนักเรียนร้อยละ 91.5 ได้รับค่าใช้จ่ายเป็นรายวัน นอกจากนั้นนักเรียนส่วนใหญ่รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวว่า พออยู่พอกิน (ร้อยละ 87.3) รองลงมาคือ ยากจน (ร้อยละ 12.4) และมีเพียง 1 รายเท่านั้นที่มีฐานะร่ำรวย ส่วนใหญ่ นักเรียนพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา (ร้อยละ 91.8) รองลงมาคือ นักเรียนอาศัยอยู่กับญาติร้อยละ 7.5 และมีนักเรียน 2 รายที่อาศัยอยู่กับคู่รัก/แฟน

นอกจากนั้นพบว่า มีนักเรียนส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 79.9) ที่บิดามารดาหย่าร้างกันมีร้อยละ 8.7 และมีเพียง 2 รายที่บิดามารดาถึงแก่กรรม และมีนักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างมีเหตุผล (ร้อยละ 63.2) มีเพียง 5 รายที่ถูกปล่อยปละละเลยไม่สนใจเลย (ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามลักษณะประชากรและสังคม

ลักษณะประชากรและสังคม	จำนวน (N= 402)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	190	47.3
หญิง	212	52.7
2. กลุ่มอายุ (ปี)		
10-14 ปี	211	52.5
15-17 ปี	163	40.5
18-22 ปี	28	7.0
Mean = 14.7 S.D. = 1.6 Min. = 12 Max. = 19		
3. ระดับการศึกษา		
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	319	79.4
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	83	20.6
4. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ		
ต่อวัน	368	91.5
ต่อสัปดาห์	29	7.3
ต่อเดือน	5	1.2
5. สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว		
พออยู่พอกิน	351	87.3
ยากจน	50	12.4
ร่ำรวย	1	0.3
6. บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย		
บิดา / มารดา	369	7.5
ญาติ	30	7.5
คูรัก/แฟน	2	0.5
อยู่กับเพื่อน	1	0.2

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะประชากรและสังคม	จำนวน (n = 402)	ร้อยละ
7. สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
บิดามารดา	321	79.9
บิดามารดาหย่าร้างกัน	35	8.7
บิดาถึงแก่กรรม	29	7.2
บิดามารดาแยกกันอยู่	8	2.0
มารดาถึงแก่กรรม	7	1.7
ทั้งบิดามารดาถึงแก่กรรม	2	0.5
8. การอบรมเลี้ยงดู		
มีเหตุผล	254	63.2
ปล่อยปะละเลยบางครั้ง	58	14.4
เข้มงวดกวดขัน ตลอดเวลาทุกเรื่อง	47	11.7
ค่อนข้างกวดขัน	26	6.5
ตามใจทุกเรื่อง	12	3.0
ปล่อยปะละเลย ไม่สนใจเลย	5	1.2

2. พฤติกรรมทางเพศ

นักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 92.3) ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีนักเรียนเพียงร้อยละ 7.7 เท่านั้น ซึ่งในจำนวน 31 คน ที่เคยมีเพศสัมพันธ์เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย และในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ยังคงมีเพศสัมพันธ์กันอยู่มากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 54.8) โดยมีนักเรียนชายในจำนวนใกล้เคียงกับนักเรียนหญิง มีนักเรียน 6 คนใน 31 คนมีเพศสัมพันธ์กับหญิง/ชายบริการทางเพศหรือคนแปลกหน้า โดยมีสัดส่วนเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อย ส่วนการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าพบว่า กว่าครึ่งหนึ่งมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง (ร้อยละ 66.7) ในเพศชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทั้งหมด ส่วนเพศหญิงมีการใช้เพียงร้อยละ 33.3 (ดังแสดงในตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศ และเพศ

พฤติกรรมทางเพศ (N = 402)	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. การเคยมีเพศสัมพันธ์			
เคย	17 (8.9)	14 (6.6)	31 (7.7)
ไม่เคย	173 (91.1)	198 (93.4)	371 (92.3)
2. การมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 1 เดือน			
เคย	8 (50.0)	9 (64.3)	17 (56.7)
ไม่เคย	8 (50.0)	5 (35.7)	13 (43.3)
3. การมีเพศสัมพันธ์กับหญิง/ชายบริการทางเพศ/คนแปลกหน้า (n = 31)			
มี	3 (18.8)	3 (21.4)	6 (20.0)
ไม่มี	13 (81.2)	11 (78.6)	24 (80.0)
4. การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้า (n = 6)			
ใช้ทุกครั้ง	3 (100.0)	1 (33.3)	4 (66.7)
ไม่ใช้เลย	0 (0.00)	2 (66.7)	2 (33.3)

สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์พบว่า นักเรียนเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 48.4) มีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุระหว่าง 14-15 ปี โดยผู้หญิงกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 57.1) จะมีเพศสัมพันธ์ในช่วงอายุนี้น รองลงมาคือ อายุระหว่าง 13 ปี (ร้อยละ 29.0) ซึ่งผู้ชายจะเริ่มมีเพศสัมพันธ์ในช่วงอายุนี้นมากที่สุด (ร้อยละ 47.1) โดยเฉลี่ยนักเรียนจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 14.5 ปี ส่วนผู้ที่นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรกนั้นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 96.8) เป็นคนรัก มีเพียง 1 รายซึ่งเป็นเพศชายที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิง/ชายขายบริการทางเพศ นอกจากนี้ยังพบว่า มีนักเรียนผู้ชาย 2 รายที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันด้วย ในปัจจุบันนักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.1) ยังคงมีคู่อรัก/แฟนอยู่ โดยพบว่านักเรียนหญิงยังคงมีคู่อรักอยู่มากกว่านักเรียนชาย มีเพียง 1 รายที่ไม่เคยมีคู่อรัก/แฟน และมีผู้ชาย 1 รายที่มีคู่อรัก/แฟนเป็นเพศเดียวกัน ส่วนจำนวนของคู่อรัก/แฟนของนักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.1 มี 1 คน มีผู้หญิงเพียง 1 รายที่มีคู่อรัก/แฟนถึง 5 คน (ดังแสดงในตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามรายละเอียดของพฤติกรรมทางเพศ และเพศ

พฤติกรรมทางเพศ (n = 31)	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก (ปี)			
13	8 (47.1)	1 (7.1)	9 (29.0)
14-15	7 (41.1)	8 (57.1)	15 (48.4)
16	1 (5.39)	2 (14.3)	3 (9.7)
17 ขึ้นไป	1 (5.9)	3 (21.4)	4 (12.9)
Mean = 14.5	S.D. = 1.4	Min. = 13	Max. = 18
2. ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรก			
คนรัก	16 (94.1)	14 (100.0)	30 (96.8)
หญิง/ชายขายบริการทางเพศ	1 (5.9)	0 (0.0)	1 (3.2)
3. การเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน			
ไม่เคย	15 (88.2)	14 (100.0)	29 (93.5)
เคย	2 (11.8)	0 (0.0)	2 (6.5)
4. การมีคู่อรัก / แฟน ในปัจจุบัน			
ไม่เคยมี	1 (5.8)	0 (0.0)	1 (3.2)
เคยมี แต่ปัจจุบันไม่มีแล้ว	2 (11.8)	1 (7.1)	3 (9.7)
มี	14 (82.4)	13 (92.9)	27 (87.1)
5. เพศของคู่อรัก/แฟนที่มีอยู่ในปัจจุบัน			
เพศเดียวกัน	1 (6.7)	0 (0.0)	1 (3.7)
เพศตรงข้าม	14 (93.3)	12 (100.0)	26 (96.3)
6. จำนวนคู่อรัก/แฟนในปัจจุบัน (n = 27)			
1 คน	11 (78.6)	9 (69.2)	20 (74.1)
2 คน	3 (21.4)	2 (15.4)	5 (18.5)
4 คน	0 (0.0)	1 (7.7)	1 (3.7)
5 คน	0 (0.0)	1 (7.7)	1 (3.7)
Mean = 1.4	S.D. = 0.97	Min. = 1	Max. = 5

จากการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์พบว่า มีนักเรียนเกือบ 1 ใน 4 ที่เคยอยู่ตามลำพังกับคนรัก/แฟน/กิ๊กในที่ลับตาคน (ร้อยละ 20.4) และเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย (ร้อยละ 15.3) ตามลำดับ เช่นเดียวกับการสัมผัสโอบกอด/จูบ/ลูบคลำกับคนรัก/แฟน/กิ๊กหรือเพื่อนต่างเพศ พบร้อยละ 21.1 ซึ่งก็เป็นนักเรียนผู้หญิงเหมือนกันที่มีจำนวนมากกว่าผู้ชาย (ดังแสดงในตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ และเพศ

พฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ (N = 402)	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. การอยู่ตามลำพังกับคนรัก/แฟน/กิ๊ก ในที่ลับตาคน			
ไม่เคย	161 (84.7)	159 (75.0)	320 (79.6)
เคย	29 (15.3)	53 (25.0)	82 (20.4)
2. การสัมผัสโอบกอด/จูบ /ลูบคลำกับคน รัก/แฟน/กิ๊กหรือเพื่อนต่างเพศ			
ไม่เคย	150 (78.9)	167 (78.8)	317 (78.9)
เคย	40 (21.1)	45 (21.2)	85(21.1)

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศพบว่า

3.1 การรับรู้ความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ เมื่อพิจารณาแยกประเด็นแล้วพบว่า

นักเรียนชายส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82.6) เห็นด้วยกับประเด็นการใช้เวลาอยู่ใกล้ชิดกับคู่อรักหรือกิ๊กมาก จะเป็นสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ได้ และนักเรียนหญิงก็เห็นด้วยกับเรื่องนี้ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 88.2 และนักเรียนชายมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 66.8) เห็นด้วยกับการจับมือถือแขนระหว่างคู่อรัก /แฟน ว่าเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่นปัจจุบัน ซึ่งใกล้เคียงกับการรับรู้ของนักเรียนหญิง (ร้อยละ 66.5) ที่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ โดยรวมแล้วนักเรียนมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 66.7) ที่รับรู้ว่าการจับมือถือแขนระหว่างคู่อรัก /แฟนว่าเป็นเรื่องธรรมดา

ส่วนการโอบกอด/จูบ ระหว่างคู่อรัก/แฟนนั้นพบว่า มีนักเรียนจำนวนไม่ถึงครึ่ง (ร้อยละ 46.0) ที่ไม่เห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่นที่เป็นคู่อรัก/แฟนกัน นอกนั้นเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา โดยพบว่านักเรียนหญิงไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้มากกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 47.2 และ 44.7 ตามลำดับ)

กล่าวโดยสรุปแล้วพบว่า นักเรียนมีการรับรู้ความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ เรื่องการอยู่ใกล้ชิดกับ คู่รัก/แฟน/กิ๊ก แตกต่างจากการรับรู้เรื่องการสัมผัสโอบกอดกับคนรัก/แฟน/กิ๊ก ซึ่งนักเรียนเห็นว่า เป็นเรื่องธรรมดามากกว่า

ส่วนประเด็นการคบเพื่อนที่อ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศพบว่า นักเรียนผู้ชาย มากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 66.8) เห็นว่าจะทำให้ตนเองอยากอ่านอย่างเพื่อนไปด้วย และพบว่ามึนักเรียน หญิงร้อยละ 60.4 เท่านั้นที่เห็นด้วย โดยสรุปแล้วมึนักเรียนมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 63.4) เห็นด้วยกับ เรื่องนี้ และการคบเพื่อนที่ชอบดูภาพยนตร์ วิดีโอ วิชีดี ที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศนั้น นักเรียนชาย ร้อยละ 66.8 เห็นด้วยว่า จะทำให้ตนเองอยากทำอย่างเพื่อนไปด้วย ในขณะที่นักเรียนหญิงเพียง ร้อยละ 55.7 เท่านั้นที่เห็นด้วย ซึ่งน้อยกว่าการเห็นด้วยกับเรื่องการคบเพื่อนที่อ่านหนังสือกระตุ้น อารมณ์ทางเพศโดยรวมแล้วพบว่า มึนักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งรับรู้ว่าการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมใน การอ่านหนังสือหรือดูสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศทุกประเภท ทำให้ออยากลองทำอย่างเพื่อนบ้าง

ในประเด็นเกี่ยวกับการดูภาพยนตร์ วิดีโอ วิชีดี ที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศพบว่า มึนักเรียน ชายส่วนใหญ่ (ร้อยละ 81.6) เห็นว่าจะทำให้มีโอกาสมิเพศสัมพันธ์ได้ง่ายขึ้น เช่นเดียวกับนักเรียน หญิงที่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ประมาณ 3 ใน 4 ส่วน โดยภาพรวมแล้วพบว่า มึนักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 83.8) เห็นด้วยกับเรื่องนี้ ส่วนการอ่านหนังสือที่มีภาพและเนื้อหาปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศนั้น นักเรียนชายเห็นว่าจะทำให้ออยากลอง หรือมีอารมณ์ทางเพศน้อยกว่าการดูภาพยนตร์ วิชีดี วิดีโอ โดย พบว่ามึนักเรียนชายเพียงร้อยละ 77.8 ที่เห็นด้วยเช่นเดียวกับนักเรียนหญิงที่เห็นด้วยกับประเด็น นี้ลดลงจากการดูภาพยนตร์ หรือวิชีดี หรือวิดีโอ คือเห็นด้วยเพียงร้อยละ 68.9 เท่านั้น โดยรวมแล้ว นักเรียนรับรู้ว่าการรับสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศกระตุ้นให้อมีความอยากลองและมีโอกาสมิ เพศสัมพันธ์ได้ง่ายขึ้น แต่การอ่านหนังสือเป็นสาเหตุน้อยกว่าการดูภาพยนตร์หรือวิชีดี

ในประเด็นการอยู่ในที่ลับตาสองต่อสองกับคู่รัก/แฟนพบว่า นักเรียนชายส่วนใหญ่ (ร้อยละ 83.2) เห็นด้วยว่าจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ และนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ (ร้อยละ 91.5) ก็เห็นด้วยกับเรื่องนี้ ในภาพรวมแล้วมึนักเรียนร้อยละ 87.6 รับรู้ว่าการอยู่ในที่ลับตาสองต่อสองกับ คนรัก/แฟนจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ เช่นเดียวกับประเด็นเรื่องการเที่ยวสถานเริงรมย์นักเรียน ชายส่วนใหญ่ (ร้อยละ 83.7) เห็นด้วยว่า มีโอกาสมิเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งใกล้เคียงกับการอยู่ในที่ลับตา สองต่อสอง แต่ในนักเรียนหญิงพบว่า เห็นด้วย มีร้อยละ 89.2 กับเรื่องนี้ ซึ่งมีความเห็นด้วยลดลงจา การอยู่ในที่ลับตาสองต่อสอง โดยรวมแล้วนักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 86.6 มีการรับรู้ความเสี่ยงใน การมีเพศสัมพันธ์จากการเที่ยวสถานเริงรมย์น้อยกว่าการอยู่ในที่ลับตาสองต่อสอง

สำหรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ทำให้เสี่ยงที่จะมิเพศสัมพันธ์พบว่า นักเรียนชาย ส่วน ใหญ่ (ร้อยละ 82.1) เห็นด้วยแต่นักเรียนหญิงเห็นด้วยน้อยกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 73.9) ในภาพรวม แล้วพบว่า มึนักเรียนร้อยละ 85.0 รับรู้ว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีความเสี่ยงในการมิ เพศสัมพันธ์ (ดังแสดงในตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการรับรู้ความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์

ประเด็นการรับรู้ (N = 402)	ชาย				หญิง				รวม			
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. การใช้เวลาอยู่ใกล้ชิดกับคนรัก/แฟนมาก ๆ ไม่ เป็นสาเหตุที่ทำให้มีเพศสัมพันธ์กันได้**	13 (6.8)	16 (8.4)	50 (26.3)	111 (58.4)	12 (5.7)	14 (6.6)	43 (20.3)	143 (67.5)	25 (6.2)	30 (7.5)	93 (23.1)	254 (63.2)
2. การใช้เวลาอยู่ใกล้ชิดกับกิ๊ก มาก เป็นสาเหตุที่ทำให้มีเพศสัมพันธ์กันได้	50 (26.3)	60 (31.6)	47 (24.7)	33 (17.4)	64 (30.2)	54 (25.5)	69 (32.5)	25 (11.8)	114 (28.4)	114 (28.4)	116 (28.9)	58 (14.4)
3. การจับมือถือแขนระหว่างคูรัก/แฟนเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น สมัยใหม่ ไม่น่าเสียหายอะไร**	33 (17.4)	28 (14.7)	66 (34.7)	63 (33.2)	31 (14.6)	29 (13.7)	81 (38.2)	71 (33.5)	64 (15.9)	57 (14.2)	147 (36.6)	134 (33.3)
4. การโอบกอด / จูบระหว่างคูรัก/แฟนเป็นเรื่องธรรมดาของคนที่เป็นคูรัก/แฟนกัน**	18 (9.5)	24 (12.6)	63 (33.2)	85 (44.7)	23 (10.8)	23 (10.8)	66 (31.1)	100 (47.2)	41 (10.2)	47 (11.7)	129 (32.1)	185 (46.0)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเด็นการรับรู้ (N = 402)	ชาย				หญิง				รวม			
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
5. การคบเพื่อนที่อ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ทำให้เรารู้สึกอยากอ่านหนังสือเหล่านี้ยิ่งเพื่อนไปด้วย	20 (10.5)	30 (15.8)	77 (40.5)	63 (33.2)	18 (8.5)	21 (9.9)	89 (42.0)	84 (39.6)	38 (9.5)	51 (12.7)	166 (41.3)	147 (36.6)
6. การคบเพื่อนที่ชอบดูภาพยนตร์ วีดีโอ วีซีดีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศทำให้เราอยากดูตามเพื่อนไปด้วย	37 (19.5)	34 (17.9)	56 (29.5)	63 (33.2)	24 (11.3)	34 (16.0)	60 (28.3)	94 (44.3)	61 (15.2)	68 (16.9)	116 (28.9)	157 (39.1)
7. การดูภาพยนตร์ วีดีโอ วีซีดี ที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีโอกาสมิเพศสัมพันธ์ได้ง่ายขึ้น	48 (25.3)	44 (23.2)	63 (33.2)	35 (18.4)	67 (31.6)	53 (25.0)	62 (29.2)	30 (14.2)	115 (28.6)	97 (24.1)	125 (31.1)	65 (16.2)
8. การอ่านหนังสือ ที่มีภาพและเนื้อหากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ทำให้ห้อยากรู้อยากลองเรื่องเพศมากขึ้น	41 (21.6)	39 (20.5)	68 (35.8)	42 (22.1)	47 (22.2)	34 (16.0)	65 (30.7)	66 (31.1)	88 (21.9)	73 (18.2)	133 (33.1)	108 (26.9)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเด็นการรับรู้ (N = 402)	ชาย				หญิง				รวม			
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
9. การอยู่ในที่ลับตาสองต่อสองกับคูรัก/แฟนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้	74 (38.9)	43 (22.6)	41 (21.6)	32 (16.8)	93 (43.9)	63 (29.7)	38 (17.9)	18 (8.5)	167 (41.5)	106 (26.4)	79 (19.7)	50 (12.4)
10. การเที่ยวสถานเริงรมย์ทำให้มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย	64 (33.7)	43 (22.6)	52 (27.4)	31 (16.3)	93 (43.9)	52 (24.5)	44 (20.8)	23 (10.8)	157 (39.1)	95 (23.6)	96 (23.9)	54 (13.4)
11. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้	42 (22.1)	46 (24.2)	68 (35.8)	34 (17.9)	63 (29.7)	64 (30.2)	59 (27.8)	26 (12.3)	105 (26.1)	110 (27.4)	127 (31.6)	60 (14.9)

หมายเหตุ * คำถามเชิงลบ

3.2 ด้านทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ เมื่อพิจารณาแยกประเด็นแล้ว มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ในการพูดคุยเรื่องเพศพบว่า มีนักเรียนชาย 3 ใน 4 ส่วน (ร้อยละ 74.7) เห็นด้วยกับการพูดคุยเรื่องเพศอย่างเปิดเผยกับพ่อแม่ แต่ก็ยังเห็นด้วยน้อยกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 84.9) ที่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ โดยรวมแล้วพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80.1) เห็นด้วยกับการพูดคุยเรื่องเพศอย่างถูกต้องและเปิดเผยกับพ่อแม่ ส่วนประเด็นเรื่องการพูดเรื่องเพศเป็นเรื่องที่น่าอายนั้นพบว่า มีนักเรียนชายมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 63.7) เห็นด้วย และนักเรียนหญิงก็เห็นด้วยกับประเด็นนี้มากกว่าเพศชาย (67.5) ในภาพรวมแล้วพบว่า นักเรียนเห็นด้วยกับประเด็นนี้มากกว่าครึ่ง (65.7) สำหรับการพูดคุยเรื่องเพศพบว่า มีนักเรียนชายมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 53.2) ที่ไม่เห็นด้วยที่จะพูดคุยเรื่องเพศเฉพาะในกลุ่มเพื่อนเท่านั้น และมีนักเรียนหญิงอีก ร้อยละ 55.7 ที่ไม่เห็นด้วยกับการพูดแสดงความคิดเห็นเรื่องเพศเฉพาะในกลุ่มเพื่อน โดยสรุปพบว่านักเรียนกว่าครึ่งเห็นด้วยกับการพูดคุยเรื่องเพศอย่างถูกต้อง และเปิดเผยกับพ่อแม่ได้ ไม่ใช่เฉพาะในกลุ่มเพื่อนเท่านั้น ซึ่งขัดแย้งกับความคิดเห็นในประเด็นการพูดเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอายและไม่ควรพูด

จากการที่ในสังคมชนบทปัจจุบันนิยมให้มีการจ้างวงดนตรีที่นักร้องและหางเครื่องแต่งกายโชว์สัดส่วนมาเต้น โชว์ด้วยท่าทางขั้วอารมณ์ทางเพศพบว่า นักเรียนชายมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 66.3) มีความคิดเห็นต่อเรื่องนี้ว่าเป็นเรื่องปกติของสังคมปัจจุบัน และแตกต่างจากทัศนคติของนักเรียนหญิงเล็กน้อย โดยนักเรียนหญิงเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 42.9) ไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ แต่โดยรวมแล้ว พบว่ามีนักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่ง ที่เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องธรรมดาของสังคมปัจจุบัน นอกจากนี้มีนักเรียนชายมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 65.8) และนักเรียนหญิงร้อยละ 71.2 ยังเห็นว่าการแสดงการโอบกอด จูบ และจับมือถือแขนของวัยรุ่นที่เป็นคู่รักกันเป็นเรื่องธรรมดาของสมัยปัจจุบัน โดยรวมแล้วพบว่า มีนักเรียนมากกว่าครึ่งเห็นด้วยกับเรื่องนี้

ส่วนประเด็นการมีคู่รัก/แฟนของวัยรุ่นนั้นพบว่า มีนักเรียนชาย ร้อยละ 71.6 เห็นด้วยว่าเป็นเรื่องธรรมดา และพบว่านักเรียนหญิงที่เห็นด้วยกับประเด็นนี้มากกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 82.5) โดยพบว่าในภาพรวมแล้ว มีนักเรียนเห็นด้วยกับประเด็นนี้มากกว่า 3 ใน 4 ส่วน (ร้อยละ 77.4) ในประเด็นการมีคู่รัก/แฟนหลายคนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ (61.4) ไม่เห็นด้วยว่าจะทำให้มีเสน่ห์ และไม่ยอหน้าเพื่อน โดยนักเรียนหญิงไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้มีมากกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 63.2 และ 59.5 ตามลำดับ) สำหรับเรื่องของการมีคู่รัก/กิ๊กแล้วทำให้รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและมีเสน่ห์ พบว่ามีนักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 66.0) เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยนักเรียนชายเห็นด้วยกับเรื่องนี้มากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 63.2) แต่นักเรียนหญิงเห็นด้วยกับเรื่องนี้เพียงร้อยละ 45.5 เท่านั้น โดยสรุปแล้วพบว่า มีนักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งเห็นด้วยกับการมีคู่รัก/กิ๊ก และเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่นในปัจจุบัน โดยที่นักเรียนชายเห็นด้วยน้อยกว่านักเรียนหญิง แต่นักเรียนชายเห็นว่าการมีคู่รัก/กิ๊กเป็นเรื่องเท่ และมี

เสนห์มากกว่านักเรียนหญิง นอกจากนั้นพบว่า มีนักเรียนชายร้อยละ 50.5 เห็นว่าการมีคู่รักสามารถช่วยเหลือเรื่องการเรียนได้ด้วย ต่างจากนักเรียนหญิงมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 64.6) ที่ไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยภาพรวมแล้วพบว่า มีนักเรียนมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 57.5) ที่ไม่เห็นด้วยว่าคู่รักจะสามารถช่วยเหลือเรื่องการเรียนได้

ในประเด็นการใช้บริการทางเพศพบว่า มีนักเรียนชาย ร้อยละ 66.3 เห็นว่าเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจเช่นเดียวกับนักเรียนหญิงส่วนมาก (ร้อยละ 80.2) ที่มีความเห็นไปในทางเดียวกัน โดยรวมแล้วพบว่า มีนักเรียนเกือบ 3 ใน 4 ส่วน (ร้อยละ 73.6) ที่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ นอกจากนี้ยังพบว่า มีนักเรียนชายมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 69.5) เห็นด้วยกับการที่ผู้หญิงที่ฟรีเซ็กซ์จะเสียโอกาสในการเริ่มต้นกับผู้ชายที่ดี และนักเรียนหญิงก็เห็นด้วยกับเรื่องนี้มากกว่าเพศชายด้วย (ร้อยละ 78.8) ในภาพรวมแล้วมีนักเรียนเกือบ 3 ใน 4 ส่วน (ร้อยละ 74.4) มีความคิดเห็นว่า การที่ผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์แบบฟรีเซ็กซ์ก่อนแต่งงานทำให้หมดโอกาสเริ่มต้นกับผู้ชายที่ดี ส่วนเรื่องการทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานนั้น มีนักเรียนชายเกือบ 3 ใน 4 ส่วน (ร้อยละ 70.5) เห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ทำให้ทราบอุปนิสัยและดูใจกัน แต่พบว่านักเรียนหญิงเห็นด้วยเพียงร้อยละ 52.8 เท่านั้น โดยรวมแล้วพบว่า มีนักเรียนร้อยละ 61.2 ที่เห็นด้วยกับการอยู่กับคู่รักก่อนแต่งงาน

ในประเด็นการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายพบว่า มีนักเรียนชายมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 55.8) เห็นว่าการที่ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติ ในสัดส่วนใกล้เคียงกับนักเรียนหญิงที่เห็นด้วยกับเรื่องนี้เช่นกันแต่น้อยกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 51.4) เมื่อมองในภาพรวมแล้ว พบว่า มีนักเรียนมากกว่าครึ่งเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของผู้ชายเป็นเรื่องปกตินอกจากนั้นยังพบว่า มีนักเรียนชายมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 56.3) ที่เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามหลายคนแสดงถึงการเป็นคนมีเสน่ห์ดึงดูดใจเพศตรงข้ามได้สูง ตรงกันข้ามกับนักเรียนหญิงมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 56.3) ไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ และในประเด็นการมีเพศสัมพันธ์เป็นการแสดงความจริงใจต่อกันของคู่รัก/ก๊ิกนั้น มีนักเรียนชายมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 51.6) ในขณะที่นักเรียนหญิงที่ไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้มีถึงร้อยละ 78.8 โดยรวมแล้วพบว่า มีนักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 65.9) ที่ไม่เห็นด้วยว่า การมีเพศสัมพันธ์จะเป็นการแสดงถึงความจริงใจที่มีต่อกันระหว่างคู่รัก/แฟน และนักเรียนชายก็ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ว่าเป็นเรื่องธรรมดาไม่น่าอาย กว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 52.6) ในทำนองเดียวกับนักเรียนหญิงที่ไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ (ร้อยละ 77.8) โดยสรุปแล้ว พบว่ามีนักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 65.9) ที่ไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ และยังพบอีกว่ามีนักเรียนชายมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 54.3) ที่ไม่เห็นด้วยว่าการมีเพศสัมพันธ์จะเป็นการผูกมัดไม่ให้นอกใจกัน โดยมีนักเรียนหญิงร้อยละ 76.4 ที่ไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้ ในภาพรวมแล้วพบว่า มีนักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 65.9) ที่ไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้ ในทำนองเดียวกันก็พบอีกว่ามีนักเรียนถึง 3 ใน 4 ส่วน (ร้อยละ 75.4) ที่ไม่เห็นด้วยกับการ

ลองมีเพศสัมพันธ์ มีนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.8) ไม่เห็นด้วย และนักเรียนชายที่ไม่เห็นด้วยมีน้อยกว่า (ร้อยละ 62.6) ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการทางเพศพบว่า มีนักเรียนเกือบ 3 ใน 4 ส่วน (ร้อยละ 73.6) ที่ไม่เห็นด้วย และมีนักเรียนหญิงส่วนมาก (ร้อยละ 83.5) ก็ไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ เช่นเดียวกัน และประเด็นการมีคู่นอนหลายคนพบว่า มีนักเรียนชายมากกว่าครึ่ง ไม่เห็นด้วยว่าเป็นเรื่องเท่าที่หรือมีเสน่ห์ และนักเรียนหญิงส่วนมาก (ร้อยละ 86.2) ก็ไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้เช่นกัน โดยสรุปพบว่า มีนักเรียนมากกว่า 3 ใน 4 ส่วน ไม่เห็นด้วยกับการมีคู่นอนหลายคน

นอกจากนั้นยังพบว่า นักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับการที่วัยรุ่นจะคู่อุปถัมภ์เร้าอารมณ์ทางเพศได้อย่างเปิดเผย โดยมีนักเรียนหญิงไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้มากกว่านักเรียนชายเล็กน้อย (ร้อยละ 67.9 และ 52.6 ตามลำดับ) และนักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 53.5) เห็นว่า วัยรุ่นไม่ควรหมกมุ่นอ่านหนังสือประเภทคู่อุปถัมภ์เร้าอารมณ์ทางเพศ โดยมีนักเรียนชายที่เห็นด้วยมีร้อยละ 55.8 และมีนักเรียนหญิงเห็นด้วยกับเรื่องนี้มีร้อยละ 51.4 (ดังแสดงในตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามทัศนคติเรื่องเพศ

ประเด็นทัศนคติ (N = 402)	ชาย				หญิง				รวม			
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. การพูดคุยเรื่องเพศอย่างถูกต้องเปิดเผยกับพ่อแม่เป็นสิ่งที่ควรทำ	58 (30.5)	32 (16.8)	52 (27.4)	48 (25.3)	81 (38.2)	39 (18.4)	60 (28.3)	32 (15.1)	139 (34.6)	71 (17.7)	112 (27.9)	80 (19.9)
2. เรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอับอายสกปรกไม่ควรนำมาพูดกัน**	37 (19.5)	22 (11.6)	62 (32.6)	69 (36.3)	42 (19.8)	22 (10.4)	79 (37.3)	69 (32.5)	79 (19.7)	44 (10.9)	141 (35.1)	138 (34.3)
3. การพูดแสดงความคิดเห็นเรื่องเพศทำได้เฉพาะในกลุ่มเพื่อนเท่านั้น **	16 (8.4)	21 (11.1)	52 (27.4)	101 (53.2)	13 (6.1)	18 (8.5)	63 (29.7)	118 (55.7)	29 (7.2)	39 (9.7)	115 (28.6)	219 (54.5)
4. การที่นักร้อง/นางเครื่องของ ดนตรีที่มาแสดงในงานรื่นเริง ในชุมชนแต่งตัวและแสดงท่าเต้นกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ลามก อนาคตจะเป็นเรื่องปกติของสังคมปัจจุบัน **	23 (12.1)	29 (15.3)	74 (37.4)	64 (33.7)	20 (9.4)	24 (11.3)	77 (36.3)	91 (42.9)	43 (10.7)	53 (13.2)	151 (37.6)	155 (38.6)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ประเด็นทัศนคติ (N = 402)	ชาย				หญิง				รวม			
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
5. การแสดงออกทางเพศ เช่น การโอบกอด จูบ จับมือถือแขน หรือใกล้ชิดกับแฟนเป็นเรื่องปกติของสมัยปัจจุบัน **	28 (14.7)	30 (15.8)	67 (35.3)	65 (34.2)	43 (20.3)	34 (16.0)	74 (34.9)	61 (28.8)	71 (17.7)	64 (15.9)	141 (35.1)	126 (31.3)
6. การมีคู่อรัก/แฟนเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่นปัจจุบัน **	34 (17.9)	42 (22.1)	60 (31.6)	54 (28.4)	47 (22.2)	37 (17.5)	91 (42.9)	37 (17.5)	81 (20.1)	79 (19.7)	151 (37.6)	91 (22.6)
7. การมีคู่อรัก/แฟนหลายคนเป็นการแสดงถึงความมีเสน่ห์เป็นที่น่าสนใจไม่น้อยหน้าเพื่อน **	22 (11.6)	16 (8.4)	39 (20.5)	113 (59.5)	21 (9.9)	12 (5.7)	45 (21.2)	134 (63.2)	43 (10.7)	28 (7.0)	84 (20.9)	247 (61.4)
8. การมีคู่อรัก/กิ๊ก ทำให้รู้สึกว่าคุณค่า มีเสน่ห์ **	24 (12.6)	30 (15.8)	66 (34.7)	70 (36.8)	17 (8.0)	15 (7.1)	73 (34.4)	107 (50.5)	41 (10.2)	45 (11.2)	139 (34.6)	177 (44.0)
9. การมีคู่อรักนอกจากการมีเพศสัมพันธ์กันแล้วยังสามารถช่วยเหลือในเรื่องการเรียนด้วย **	19 (10.0)	30 (15.8)	47 (24.7)	94 (49.5)	21 (9.9)	9 (4.2)	45 (21.2)	137 (64.6)	40 (10.0)	39 (9.7)	92 (22.9)	231 (57.5)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ประเด็นทัศนคติ (N = 402)	ชาย				หญิง				รวม			
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
10. การใช้บริการทางเพศเป็นเรื่องน่ารังเกียจ	53 (27.9)	23 (12.1)	50 (26.3)	64 (33.7)	84 (39.6)	24 (11.3)	62 (29.2)	42 (19.8)	137 (34.1)	47 (11.7)	112 (27.9)	106 (26.4)
11. ผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์แบบฟรีเซ็กซ์ (Free sex) ก่อนแต่งงานทำให้เสียโอกาสเริ่มต้นกับผู้ชายที่ดี	43 (22.6)	33 (17.4)	56 (29.5)	58 (30.5)	79 (37.3)	34 (16.0)	54 (25.5)	45 (21.2)	122 (30.3)	67 (16.7)	110 (27.4)	103 (25.6)
12. การทดลองอยู่กับคนรักก่อนแต่งงานเป็นสิ่งที่ทำให้ทราบอุปนิสัยใจกัน **	44 (23.2)	29 (15.3)	61 (32.1)	56 (29.5)	29 (13.7)	13 (6.1)	70 (33.0)	100 (47.2)	73 (18.2)	42 (10.4)	131 (32.6)	156 (38.8)
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่นผู้ชายเป็นเรื่องปกติ **	32 (16.8)	18 (9.5)	56 (29.5)	84 (44.2)	26 (12.3)	16 (7.5)	67 (31.6)	103 (48.6)	58 (14.4)	34 (8.5)	123 (30.6)	187 (46.5)
14. สังคมทุกวันนี้มองว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามหลายคนแสดงว่ามีเสน่ห์ดึงดูดใจเพศตรงข้ามสูง **	12 (6.3)	22 (11.6)	73 (38.4)	83 (43.7)	17 (8.0)	11 (5.2)	57 (26.9)	127 (59.9)	29 (7.2)	33 (8.3)	130 (32.3)	210 (52.2)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ประเด็นทัศนคติ (N = 402)	ชาย				หญิง				รวม			
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
15. การมีเพศสัมพันธ์เป็นการแสดงความจริงใจต่อกันของคู่รัก/กิ๊ก **	15 (7.9)	16 (8.4)	61 (32.1)	98 (51.6)	13 (6.1)	4 (1.9)	28 (13.2)	167 (78.8)	28 (7.0)	20 (5.0)	89 (22.1)	265 (65.9)
16. การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดาเพื่อน ๆ ก็มีกันไม่น่าอาย **	20 (10.5)	14 (7.4)	56 (29.5)	100 (52.6)	7 (3.3)	12 (5.7)	28 (13.2)	165 (77.8)	27 (6.7)	26 (6.5)	84 (20.9)	265 (65.9)
17. การมีเพศสัมพันธ์เป็นวิธีผูกมัดไม่ให้ออกใจกัน **	16 (8.4)	16 (8.4)	55 (28.9)	103 (54.3)	9 (4.2)	9 (4.2)	32 (15.2)	162 (76.4)	25 (6.2)	25 (6.2)	87 (21.6)	265 (65.9)
18. การมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่น่าลอง **	17 (8.9)	19 (10.0)	35 (18.4)	119 (62.6)	4 (1.9)	4 (1.9)	20 (9.4)	184 (86.8)	21 (5.2)	23 (5.7)	55 (13.7)	303 (75.4)
19. การเที่ยวหญิง/ชายบริการทางเพศเป็นเรื่องปกติ **	12 (6.3)	14 (7.4)	45 (23.7)	119 (62.6)	4 (1.9)	5 (2.4)	26 (12.3)	177 (83.5)	16 (4.0)	19 (4.7)	71 (17.7)	296 (73.6)
20. การมีคู่นอนหลายคนเป็นเรื่องเท่ แสดงให้เห็นว่าเป็นคนสวย/หล่อมีเสน่ห์ **	11 (5.8)	19 (10.0)	40 (21.1)	120 (63.1)	5 (2.4)	5 (2.4)	19 (9.0)	183 (86.2)	16 (4.0)	24 (6.0)	59 (14.7)	303 (75.3)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ประเด็นทัศนคติ (N = 402)	ชาย				หญิง				รวม			
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
21. การดูหนังไปภาพเปลือยหรือสื่อปลุกเร้าอารมณ์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นที่ควรทำได้อย่างเปิดเผย**	16 (8.4)	23 (12.2)	51 (26.8)	100 (52.6)	11 (5.2)	15 (7.1)	42 (19.8)	144 (67.9)	27 (6.7)	38 (9.5)	93 (23.1)	244 (60.7)
22. วัยรุ่นไม่ควรหมกมุ่นอ่านหนังสือที่มีภาพโป๊และเนื้อหากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	32 (16.8)	18 (9.5)	56 (29.5)	84 (44.2)	26 (12.3)	16 (7.5)	67 (31.6)	103 (48.6)	58 (14.4)	34 (8.5)	123 (30.6)	187 (46.5)

หมายเหตุ : ** คำถามทางลบ

3.3 ปัจจัยเอื้อต่อพฤติกรรมทางเพศพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสะดวกในการจัดหาสื่อ (ร้อยละ 85.6) และมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในบ้านที่พักอาศัย (ร้อยละ 83.1) และในที่พักอาศัยของแทบทุกคนมีทีวี เครื่องเล่น และวีซีดี มีนักเรียนเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 16.9) เท่านั้นที่ไม่มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการรับสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ นักเรียนมีอิสระในการนำสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศมาใช้เพียงร้อยละ 11.7 และมีสถานที่ลับตาในการพบปะ/สังสรรค์ร้อยละ 19.2 ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นบ้านของเพื่อน / คู่รัก ที่ไม่มีผู้ปกครองอยู่ด้วย (ร้อยละ 67.5) รองลงมาคือ หอพักร้อยละ 35.1 สถานที่พักผ่อนตามธรรมชาติร้อยละ 32.5 และบ้านเพื่อน/คู่รักที่มีผู้ปกครอง นักเรียนส่วนใหญ่ทราบว่า มีบทลงโทษนักเรียนที่ทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียนในเรื่องชู้สาว (ร้อยละ 93.0) (ดังแสดงในตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามปัจจัยเอื้อ

ปัจจัยเอื้อ	จำนวน (n = 402)	ร้อยละ
1. ความเพียงพอของรายรับ		
พอใช้ มีเงินเหลือเก็บบ้าง	175	43.5
บางครั้งพอใช้ บางครั้งไม่พอใช้	157	39.1
พอใช้ไม่มีเงินเหลือเก็บ	47	11.7
ไม่พอใช้	23	5.7
2. ความสะดวกในการหาซื้อ/เช่า/หิบบิซึม		
สื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ		
สะดวก	344	85.6
ไม่สะดวก	58	14.4
3. การมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการ ชมภาพปลุกเร้าอารมณ์ในบ้าน/ที่พักอาศัย		
ไม่มี	68	16.9
มี	334	83.1
คอมพิวเตอร์ (n = 334)	57	17.1
ทีวี (n = 334)	330	98.8
เครื่องเล่นวีซีดี (n = 334)	245	73.4

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ปัจจัยเอื้อ	จำนวน (n = 402)	ร้อยละ
4. ความสามารถหาและนำสื่อปลูกเรื่อารมณ์ทางเพศมา ใช้อย่างอิสระ		
ใช่	47	11.7
ไม่ใช่	355	88.3
5. การมีสถานที่ลับตาในการพบปะสังสรรค์		
ไม่มี	325	80.8
มี	77	19.2
บ้านเพื่อน / คู่รัก ที่ไม่มีผู้ปกครอง (n = 77)	52	67.5
สถานที่สาธารณะ (n = 77)	8	10.4
บ้านของรุ่นพี่ (n = 77)	9	11.7
บ้านเพื่อน / คู่รัก ที่มีผู้ปกครองอยู่ด้วย (n = 77)	16	20.8
ศูนย์การค้า/ ร้านเกมส์ (n = 77)	19	20.4
สถานที่พักผ่อนตามธรรมชาติ (n = 77)	25	32.5
โรงแรม / ร้านอาหารโอเอซิส (n = 77)	9	11.7
หอพัก (n = 77)	27	35.1
6. โรงเรียนมีบทลงโทษนักเรียนที่กระทำผิด เรื่องชู้สาว		
ไม่มี	28	7.0
มี	374	93
ว่ากล่าวตักเตือน (n = 374)	197	52.7
เรียกผู้ปกครองมารับทราบ (n = 374)	303	81.0
ทำทัณฑ์บน (n = 374)	126	33.7
พักการเรียน (n = 374)	111	29.7
ตัดคะแนน (n = 374)	155	41.4
ประจาน (n = 374)	14	3.7
ไล่ออก (n = 374)	144	38.5

3.4 ด้านปัจจัยเสริมต่อพฤติกรรมทางเพศพบว่า นักเรียนมีเพื่อนสนิทที่ไว้ใจใจได้เป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 85.1) เคยปรึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์กับเพื่อน (ร้อยละ 31.6) การทำตามที่เพื่อนชักนำให้แต่งกายล่อแหลม และช่วยอารมณ์ทางเพศโดยมีนักเรียนร้อยละ 21.4 จะทำตามบางครั้ง อีกร้อยละ 1.7 ทำตามที่เพื่อนชักนำทุกครั้ง เช่นเดียวกันกับการทำตามที่เพื่อนชักนำให้แสดงบทรักปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศซึ่งพบว่า นักเรียนร้อยละ 76.9 ไม่ทำตาม ส่วนนักเรียนอีกร้อยละ 20.1 มีการทำตามที่เพื่อนชักนำเป็นบางครั้ง และนักเรียนร้อยละ 3 ทำตามเพื่อนชักนำทุกครั้ง (ดังแสดงในตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามลักษณะของเพื่อน

ปัจจัยเสริม	จำนวน (n = 402)	ร้อยละ
1. การมีเพื่อนนักเรียนสนิทและไว้ใจใจได้		
ไม่มี	60	14.9
มี	342	85.1
เพศเดียวกัน (n = 342)	210	61.4
เพื่อนต่างเพศ (n = 342)	9	2.6
ทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ (n = 342)	123	36.0
2. การเคยปรึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์กับเพื่อน		
ไม่เคย	275	68.4
เคย	127	31.6
เพื่อนรุ่นเดียวกันเพศเดียวกัน (n = 127)	110	86.6
เพื่อนรุ่นเดียวกันต่างเพศกัน (n = 127)	29	22.8
เพื่อนรุ่นพี่/เพศเดียวกัน (n = 127)	29	22.8
เพื่อนรุ่นพี่/ต่างเพศกัน (n = 127)	11	8.7
2. การทำตามที่เพื่อนชักนำให้แต่งกายล่อแหลมและช่วยอารมณ์ทางเพศ		
ไม่ทำตามเด็ดขาด	309	76.9
ไม่ทำตามเด็ดขาด	86	21.4
ไม่ทำตามเด็ดขาด	7	1.7
4. การทำตามที่เพื่อนชักนำให้ท่านแสดงบทรักปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ		
ไม่ทำตามเด็ดขาด	309	76.9
ไม่ทำตามเด็ดขาด	81	20.1
ไม่ทำตามเด็ดขาด	12	3.0

สำหรับพฤติกรรมที่นักเรียนเคยทำตามสภาพการณ์ต่างๆ พบว่า มีนักเรียนเคยดูหนังไปมากที่สุด (ร้อยละ 28.6) รองลงมาคือการมีคู่รัก/แฟนอีกร้อยละ 28.1 การนัดพบปะสังสรรค์ มีร้อยละ 24.9 ส่วนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีนักเรียนเคยทำร้อยละ 19.7 ในเรื่องการอ่านหนังสือไปพบว่า มีนักเรียนเคยทำร้อยละ 19.2 สำหรับการเล่นเกมส์ที่มีเนื้อหาทางเพศสัมพันธ์มีนักเรียนเคยทำร้อยละ 12.2 นอกจากนั้นนักเรียนยังมีการนอนค้างคืนนอกบ้านของตนเองอีกร้อยละ 11.7 และการเที่ยวคาราโอเกะ มีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 10.9) ส่วนการเที่ยวผับ และไปรับจ้างเสิร์ฟอาหาร/เครื่องดื่มมีนักเรียนเคยทำเพียงร้อยละ 8.5 เท่านั้น ส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการทำตามสภาพการณ์ต่างๆ ดังกล่าว พบว่า คือ เพื่อนมากที่สุด อยู่ระหว่างร้อยละ 57.5 – 81.1 สภาพการณ์ที่เพื่อนมีอิทธิพลมากที่สุดคือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 81.1) และสภาพการณ์ที่เพื่อนมีอิทธิพลน้อยที่สุดคือ การมีคู่รัก/แฟน (ร้อยละ 57.5) โดยสรุปแล้วการตัดสินใจทำตามสภาพการณ์ต่างๆ ของนักเรียนพบเพื่อนมีอิทธิพลมากที่สุด (ดังแสดงในตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอิทธิพลของเพื่อนและบุคคลสำคัญในการกระทำตามสภาพการณ์ต่างๆ

สภาพการณ์	จำนวน (n = 402)	ร้อยละ
1. เที่ยวคาราโอเกะ		
ไม่เคยทำ	358	89.1
เคยทำ	44	10.9
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด (n = 44)		
เพื่อน	28	63.6
แฟน/คู่รัก	7	15.9
พ่อแม่/ผู้ปกครอง	4	9.1
พี่น้อง/ญาติ	4	9.1
กิ๊ก	1	2.3
2. เที่ยวผับ		
ไม่เคยทำ	368	91.5
เคยทำ	34	8.5
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด (n = 34)		
เพื่อน	24	70.6
แฟน/คู่รัก	4	11.8
พ่อแม่/ผู้ปกครอง	4	11.8
พี่น้อง/ญาติ	1	2.9
กิ๊ก	1	2.9

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สภาพการณ์	จำนวน (n = 402)	ร้อยละ
3. ดูหนังไป		
ไม่เคยทำ	287	71.4
เคยทำ	115	28.6
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด (n = 115)		
เพื่อน	83	72.1
แฟน/คู่รัก	16	13.9
พ่อแม่/ผู้ปกครอง	8	7.0
กิ๊ก	7	6.1
ตนเอง	1	0.9
พี่/น้อง/ญาติ	0	0.0
4. เล่นเกมส์ที่มีเนื้อหาทางเพศสัมพันธ์		
ไม่เคยทำ	353	87.8
เคยทำ	49	12.2
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด (n = 49)		
เพื่อน	33	67.4
แฟน/คู่รัก	9	18.4
กิ๊ก	4	8.2
พ่อแม่/ผู้ปกครอง	3	6.0
พี่/น้อง/ญาติ	0	0.0
5. อ่านหนังสือไป		
ไม่เคยทำ	329	81.8
เคยทำ	73	18.2
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด (n = 73)		
เพื่อน	56	76.7
แฟน/คู่รัก	10	13.7
กิ๊ก	4	5.5
พี่/น้อง/ญาติ	3	4.1

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สภาพการณ์	จำนวน (n = 402)	ร้อยละ
6. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคยมั้	323	80.3
เคยทำ	79	19.7
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด (n = 79)		
เพื่อน	62	81.1
แฟน/คู่รัก	8	10.1
พ่อแม่/ผู้ปกครอง	2	2.5
พี่น้อง/ญาติ	2	2.5
กิ๊ก	2	2.5
ตนเอง	1	1.3
7. นัดพบปะสังสรรค์		
ไม่เคยมั้	302	75.1
เคยทำ	100	24.9
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด (n = 100)		
เพื่อน	74	74.0
แฟน/คู่รัก	17	17.0
พ่อแม่/ผู้ปกครอง	4	4.0
พี่น้อง/ญาติ	3	3.0
กิ๊ก	1	1.0
ตนเอง	1	1.0
8. ซักชนไปรับจ้างเสิร์ฟอาหาร / เครื่องดื่ม		
ไม่เคยมั้	368	91.5
เคยทำ	34	8.5
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด (n = 34)		
เพื่อน	23	67.5
แฟน/คู่รัก	6	17.7
พ่อแม่/ผู้ปกครอง	2	5.9
พี่น้อง/ญาติ	2	5.9
กิ๊ก	1	3.0

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สภาพการณ์	จำนวน (n = 402)	ร้อยละ
9. นอนค้างคืนนอกบ้านของตนเอง		
ไม่เคยทำ	355	88.3
เคยทำ	47	11.7
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด (n = 47)		
เพื่อน	30	63.8
แฟน/คู่รัก	9	19.2
ก๊ิก	3	6.4
พ่อแม่/ผู้ปกครอง	3	6.4
พี่/น้อง/ญาติ	2	4.2
10. การมีคู่รัก / แฟน		
ไม่เคยทำ	289	71.9
เคยทำ	113	28.1
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด (n = 113)		
เพื่อน	65	57.5
แฟน/คู่รัก	37	32.8
พ่อแม่/ผู้ปกครอง	5	4.4
ก๊ิก	6	5.3

เมื่อพิจารณาปัจจัยเสริมด้านสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อที่มีส่วนปลูกเร้าให้ห้อยากลองมีเพศสัมพันธ์มากที่สุดของนักเรียนคือ วีซีดี (ร้อยละ 65.7) รองลงมาคือ ละครทางโทรทัศน์ (ร้อยละ 20.1) นิตยสารบันเทิง (ร้อยละ 6.5) และอื่นๆ อีกร้อยละ 7.7 เช่น หนังสือการ์ตูน และพบว่า มีนักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 93.5) ที่ตอบว่าไม่มีสื่อชนิดใดที่ทำให้ห้อยากลองมี/มีเพศสัมพันธ์ ส่วนเรื่องการเคยเห็นบทรัก นักเรียนส่วนใหญ่เคยเห็นภาพการแสดงบทรักมาแล้ว (ร้อยละ 80.1) โดยกว่าครึ่งหนึ่งเห็นจากละครทางโทรทัศน์ (ร้อยละ 58.3) วีซีดี (ร้อยละ 45.3) และจากการเห็นเพื่อนๆ ทำร้อยละ 18.9 (ดังแสดงในตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามปัจจัยเสริม

ข้อความ	จำนวน (n = 402)	ร้อยละ
1. สิ่งพิมพ์หรือสื่อที่มีส่วนปลูกเร้าให้อยากลองมี/มีเพศสัมพันธ์มากที่สุด		
นิตยสารบันเทิง	26	6.5
ละครโทรทัศน์	81	20.1
วีซีดี	264	65.7
หนังสือการ์ตูน	2	0.5
ไม่มีสื่อชนิดใด	29	7.2
2. การเคยเห็นภาพการแสดงบทรัก		
ไม่เคย	80	19.9
เคย	322	80.1
นิตยสารบันเทิง (n = 322)	100	24.9
ละครโทรทัศน์ (n = 322)	235	58.3
วีซีดี (n = 322)	182	45.3
ภาพอนาจาร (n = 322)	76	18.9
คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต (n = 322)	80	19.9
เห็นเพื่อน ๆ ทำ (n = 322)	61	18.9

3.5 การเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่า นักเรียนเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีร้อยละ 39.8 ของนักเรียนทั้งหมด นักเรียนมีการดื่มครั้งแรกตั้งแต่อายุน้อยกว่า 10 ปี ถึงร้อยละ 2.5 อีกกว่าครึ่งหนึ่งเคยดื่มครั้งแรกเมื่ออายุระหว่าง 10-13 ปี (ร้อยละ 55.6) รองลงมาคือ เมื่ออายุระหว่าง 14-17 ปี (ร้อยละ 41.3) และ 18 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 0.6) อายุเฉลี่ยที่ดื่มครั้งแรกประมาณ 13 ปีในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์พบว่า มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 77.4 ส่วนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบันพบว่า นักเรียนที่เคยดื่มมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 54.4) ยังดื่มอยู่ (ดังแสดงในตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน (N = 402)	ร้อยละ
การเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	242	60.2
เคย	160	39.8
อายุที่ดื่มครั้งแรก (n = 160)		
6 - 10	4	2.5
10 - 13	89	55.6
14 - 17	66	41.3
18 ปีขึ้นไป	1	0.6
Mean = 13.1 S.D. = 1.77 Min. = 6 Max. = 18		
ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ (n = 31)		
ไม่เคย	7	22.6
เคย	24	77.4
การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน		
ไม่ดื่ม	73	45.6
ดื่ม	87	54.4

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยนำกับพฤติกรรมทางเพศพบว่า อายุ สภาพการอยู่อาศัย และทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า กลุ่มอายุ 18-22 ปี มีพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด (ร้อยละ 14.3) รองลงมาคือกลุ่มอายุ 15-17 ปี (ร้อยละ 11.0) และกลุ่มอายุ 10-14 ปี ตามลำดับ และพบว่านักเรียนไม่ได้อยู่อาศัยกับบิดามารดามีพฤติกรรมทางเพศมากกว่านักเรียนที่อยู่อาศัยกับบิดามารดา (ร้อยละ 18.2 และ

6.8 ตามลำดับ) ส่วนทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์พบว่านักเรียนที่มีทัศนคติไม่ดี มีพฤติกรรมทางเพศมากกว่ากลุ่มที่มีทัศนคติปานกลางและดี (ร้อยละ 19.1 12.5 และ 2.5 ตามลำดับ)

สำหรับปัจจัยนำกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนพบว่า เพศ ระดับการศึกษา สถานะเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพสมรสของบิดามารดา และการรับรู้ความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่านักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 8.9 และ 6.6 ตามลำดับ) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 10.8 และ 6.9)

และเมื่อพิจารณาฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวพบว่า นักเรียนที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวยากจน และร่ำรวยมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่านักเรียนที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวแบบพออยู่พอกิน ด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดาพบว่า นักเรียนที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกันมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันแม้ว่าจะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ก็ตาม ส่วนปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ก็เช่นเดียวกัน โดยพบว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ปานกลางมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศ (ร้อยละ 8.1) มากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ต่ำ (ร้อยละ 7.4) และนักเรียนที่มีการรับรู้สูง (ร้อยละ 6.6) (ดังแสดงในตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ของปัจจัยนำกับพฤติกรรมทางเพศ

ปัจจัยนำ	พฤติกรรมทางเพศ		ค่าสถิติ
	ไม่มี	มี	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
1.เพศ			
ชาย	173 (91.1)	17 (8.9)	Chi-square = .773
หญิง	198 (93.4)	14 (6.6)	p – value = 0.379
2.กลุ่มอายุ (ปี)			
10 - 14	201 (95.7)	9 (4.3)	
15 - 17	145 (89.0)	18 (11.0)	Chi-square = 7.763
18 - 22	24 (85.7)	4 (14.3)	p – value = 0.021*
3.ระดับการศึกษา			
ระดับมัธยมต้น	297 (93.1)	22 (6.9)	Chi-square = 1.442
ระดับมัธยมปลาย	74 (89.2)	9 (10.8)	p – value = 0.230
4.ฐานะเศรษฐกิจ			
ยากจน ร่ำรวย	44 (88.0)	6 (12.0)	Chi-square = 1.476
พออยู่พอกิน	327 (92.9)	25 (7.1)	p – value = 0.224
5.สภาพการอยู่อาศัย			
อยู่กับบิดา/มารดา	344 (93.2)	25 (6.8)	Chi-square = 5.538
ไม่ได้อยู่กับบิดา/มารดา	27 (81.8)	6 (18.2)	p – value = 0.019*
6.สถานภาพสมรสของบิดา/มารดา			
อยู่ด้วยกัน	299 (93.1)	22 (6.9)	Chi-square = 1.647
ไม่ได้อยู่ด้วยกัน	72 (88.9)	9 (11.1)	p – value = 0.199
7. การรับรู้ความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์			
ต่ำ	75 (92.6)	6 (7.4)	Chi-square = 0.173
ปานกลาง	239 (91.9)	21 (8.1)	p – value = 0.917
สูง	57 (93.4)	4 (6.6)	
8.ทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์			
ไม่ดี	55 (80.9)	13 (19.1)	Chi-square = 24.534
ดี	84 (87.5)	12 (12.5)	p – value = 0.001*
ดีมาก	232 (97.5)	6 (2.5)	

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยเอื้อกับพฤติกรรมทางเพศพบว่า ความพอเพียงของรายรับ การเข้าถึงสื่อปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ และการมีสถานที่ลับตาในการพบปะสังสรรค์ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีความพอเพียงของรายรับไม่พอใช้มีพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด (ร้อยละ 21.7) รองลงมาคือ กลุ่มที่มีความพอเพียงรายรับพอใช้ไม่มีเหลือเก็บ กลุ่มพอใช้บ้างไม่พอใช้บ้าง และกลุ่มพอใช้มีเหลือเก็บ ตามลำดับ และพบว่านักเรียนกลุ่มที่เข้าถึงสื่อปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศมีพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด (ร้อยละ 18.3) ส่วนการมีสถานที่ลับตาในการพบปะสังสรรค์พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ลับตาในการพบปะสังสรรค์มีพฤติกรรมทางเพศ (ร้อยละ 27.3) มากกว่านักเรียนที่ไม่มีสถานที่ลับตาในการพบปะสังสรรค์ (ร้อยละ 3.1)

สำหรับปัจจัยเอื้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ประเภทของรายรับ และการรับรู้บทลงโทษและกฎระเบียบของโรงเรียนเรื่องชู้สาว โดยพบว่า นักเรียนที่มีรายรับไม่เป็นรายวันมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่านักเรียนที่มีรายรับเป็นรายวัน ส่วนการรับรู้บทลงโทษและกฎระเบียบของโรงเรียนเรื่องชู้สาวมีแนวโน้มว่า นักเรียนที่รับรู้ จะมีพฤติกรรมทางเพศ (ร้อยละ 8.0) ซึ่งมากกว่านักเรียนที่ไม่รับรู้ (ร้อยละ 3.6) บทลงโทษและกฎระเบียบของโรงเรียนเรื่องชู้สาว แม้ว่าจะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม (ดังแสดงในตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ของปัจจัยเอื้อกับพฤติกรรมทางเพศ

ปัจจัยเอื้อ	พฤติกรรมทางเพศ		ค่าสถิติ
	ไม่มี จำนวน(ร้อยละ)	มี จำนวน(ร้อยละ)	
1. ประเภทของรายรับ			
รายวัน	340 (92.4)	28 (7.6)	Chi-square = 0.065
รายสัปดาห์หรือรายเดือน	31 (91.2)	3 (8.8)	p – value = 0.799
2. ความเพียงพอของรายได้			
พอใช้เหลือเก็บ	166 (94.9)	9 (5.1)	
พอใช้ไม่เหลือเก็บ	43 (91.5)	4 (8.5)	Chi-square = 8.095
พอใช้บ้างไม่พอใช้บ้าง	144 (91.7)	13 (8.3)	p – value = 0.044*
ไม่พอใช้	18 (78.3)	5 (21.7)	
4. การเข้าถึงสื่อปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ			
ไม่เข้าถึง	304 (95.0)	16 (5.0)	Chi-square = 16.206
เข้าถึง	67 (81.7)	15 (18.3)	p – value = 0.001*
5. การมีสถานที่ลับตาในการพบปะสังสรรค์			
ไม่มี	315 (96.9)	10 (3.1)	Chi-square = 51.209
มี	56 (72.7)	21(27.3)	p – value = 0.001*
6. การรับรู้บทลงโทษของโรงเรียนเรื่องชู้สาว			
ไม่รับรู้	27 (96.4)	1 (3.6)	Chi-square = 0.725
รับรู้	344 (92.0)	30 (8.0)	p – value = 0.395

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำหรับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมทางเพศพบว่า อิทธิพลของเพื่อน การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว และการได้รับสื่อปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่านักเรียนที่ทำตามที่เพื่อนชักนำมีพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด (ร้อยละ 17.1) รองลงมาคือ นักเรียนที่ไม่ทำตามที่เพื่อนชักนำ (ร้อยละ 3.3) ด้านการอบรมเลี้ยงดูพบนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจทุกเรื่องมีพฤติกรรมทางเพศมากที่สุดคือ ร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบแบบปล่อยปละละเลย (ร้อยละ 12.7) ส่วนนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันเรื่องพฤติกรรมทางเพศมีร้อยละ 8.2 และนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลมีพฤติกรรมทางเพศน้อยที่สุดมีร้อยละ 5.1 ส่วนนักเรียนที่ได้รับสื่อปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศพบว่า มีพฤติกรรมทางเพศร้อยละ 9.6 ซึ่งต่างจากนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับสื่อปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศที่ไม่มีพฤติกรรมทางเพศเลย

ปัจจัยด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็เช่นเดียวกันพบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่านักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีพฤติกรรมทางเพศ (ร้อยละ 16.9) มีมากกว่านักเรียนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีพฤติกรรมทางเพศมีร้อยละ 1.7 เท่านั้น (ดังแสดงในตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ของปัจจัยเสริม และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับพฤติกรรมทางเพศ

ปัจจัยเสริม	พฤติกรรมทางเพศ		ค่าสถิติ
	ไม่มี จำนวน(ร้อยละ)	มี จำนวน(ร้อยละ)	
1. อิทธิพลของเพื่อน			
เพื่อนไม่มีอิทธิพล	264 (96.7)	9 (3.3)	Chi-square = 23.298
เพื่อนมีอิทธิพล	107(82.9)	22 (17.1)	p – value = 0.001*
2.การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว			
ปล่อยปละละเลย	55 (87.3)	8 (12.7)	
เข้มงวดกวดขัน	67 (91.8)	6 (8.2)	Chi-square = 15.698
มีเหตุผล	241 (94.9)	13 (5.1)	p – value = 0.001*
ตามใจทุกเรื่อง	8 (66.7)	4 (33.3)	
3. การได้รับสื่อปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ			
ไม่ได้รับ	80 (100.0)	0 (0.0)	Chi-square = 8.345
ได้รับ	291 (90.4)	31 (9.6)	p – value = 0.004*
4. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			
ไม่ดื่ม	238 (98.3)	4 (1.7)	Chi-square = 31.360
ดื่ม	133 (83.1)	27 (16.9)	p – value = 0.001*

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การอภิปรายผล

1. พฤติกรรมทางเพศ

การที่มีนักเรียนเพียงร้อยละ 7.7 เท่านั้นที่เคยมีเพศสัมพันธ์โดยมีจำนวนของเพศชายใกล้เคียงกับเพศหญิง แตกต่างจากการศึกษาของจันท์แรม ทองศิริ (2539) ที่ศึกษาในกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดน่านพบว่า นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 13.3 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากนักเรียนที่ผู้ศึกษาทำการเก็บข้อมูลเป็นนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและอยู่ในเขตชนบท ที่น่าจะมีความแตกต่างในเรื่องวัฒนธรรมและปัจจัยต่างๆ อยู่มาก ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์กว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 56.7) ยังคงมีเพศสัมพันธ์กันอยู่ซึ่งเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายอยู่เล็กน้อย นอกจากนั้นยังมีนักเรียนชายและนักเรียนหญิงอีก 6 คนในสัดส่วนที่เท่ากันที่มีเพศสัมพันธ์กับหญิง/ชายบริการทางเพศหรือคนแปลกหน้า ส่วนการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าพบว่า กว่าครึ่งหนึ่งมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง (ร้อยละ 66.7) ในเพศชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทั้งหมด ส่วนเพศหญิงมีการใช้เพียงร้อยละ 33.3 ในการศึกษาพบว่ามีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสูงกว่าค่าเฉลี่ยทั่วโลก (ร้อยละ 57) ที่รายงานจากสำรวจของ"คูเร็กซ์ โกวอลเซ็กซ์ เซอร์เวย์ 1999" ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้รับรู้ข่าวสารเรื่องการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และประโยชน์ของการใช้ถุงยางอนามัยจากแหล่งต่างๆ เพิ่มขึ้น แต่นักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยต่ำกว่า อาจจะเป็นเพราะว่าไม่กล้าทดลองเนื่องจากกลัวว่าคู่นอนจะคิดว่าเป็นผู้หญิงที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาแล้ว หรืออาจจะไม่ได้เตรียมไว้

การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกพบว่า นักเรียนจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุเฉลี่ย 14.5 ปี พบว่า อายุเฉลี่ยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนลดลงจากที่ ปวีณา สายสูง ทำการศึกษาในปี พ.ศ. 2541 ซึ่งอายุเฉลี่ยขณะนั้นคือ 16.7 ปี แต่สอดคล้องกับการศึกษาของสถาบันวิจัยประชากรและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดลว่า วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุระหว่าง 14-18 ปี (เกสร สิทธิหนิ้ว, 2548) และการศึกษาของชัยโรจน์ ชุมมมงคลและถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์ (2541) ว่าอายุเฉลี่ยที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกประมาณ 14.9 ปี เช่นเดียวกับกับการศึกษาขององค์การอนามัยโลก (WHO, 1995) ที่รายงานว่าวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุระหว่าง 14 - 19 ปี และเป็นไปตามพัฒนาทางด้านร่างกายและความต้องการทางเพศของวัยรุ่นที่เกิดตามธรรมชาติจากการเปลี่ยนแปลงทางสรีระของฮอร์โมนในร่างกาย (สุชา จันท์แรม, 2540)

ส่วนผู้ที่นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรกนั้นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 96.8) เป็นคนรักซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอุบลรัตน์ ชนรุจิวนรงค์ (2546) ที่พบว่าเมื่อนักเรียนมีความต้องการทางเพศส่วนใหญ่จะมีมีเพศสัมพันธ์คนรัก / แฟน ซึ่งเป็นเพื่อนที่มีความไว้วางใจกันและเป็นเพศสัมพันธ์บนพื้นฐานของความรัก และมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลต่างเพศและเพศเดียวกัน ร้อยละ 10-25 มีเพียง 1 ราย

ซึ่งเป็นเพศชายเท่านั้นที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิง/ชายขายบริการทางเพศ นอกจากนี้ยังพบว่า มีนักเรียนผู้ชาย 2 รายที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันด้วย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุวรรณ เรืองกาญจนเศรษฐ์ (2544) เรื่องพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์พบว่า เมื่อนักเรียนมีความต้องการทางเพศ จะมีเพศสัมพันธ์ทั้งกับบุคคลต่างเพศ และเพศเดียวกัน แต่เพศหญิงมีคู่เป็นเพศเดียวกันมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 14.7 และ 6.4 ตามลำดับ

ในปัจจุบันนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.1) ยังมีคู่รัก/แฟนอยู่ และมีนักเรียนชายเพียง 1 คนที่มีคู่รัก/แฟนเป็นเพศเดียวกัน อธิบายได้ว่า เป็นไปตามพัฒนาการด้านความต้องการทางเพศของวัยรุ่น เนื่องจากต่อมต่างๆ ในร่างกายทำงานเต็มที่โดยเฉพาะต่อมเพศที่ผลิตฮอร์โมนเพศออกมา เพื่อควบคุมการเข้าสู่สภาวะทางเพศ จึงทำให้วัยรุ่นหาทางออกเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ (สุชา จันทร์อม, 2540) และความสนใจในเรื่องเพศของวัยรุ่นที่สนใจจะมีเพื่อนสนิทเพศเดียวกันและเรียนรู้เกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศและต้องการที่จะอยู่ใกล้ชิดสนิทสนมกับเพื่อนต่างเพศ (Rice, 1997) และยังพบว่า มีนักเรียนอีกเกือบ 1 ใน 4 ส่วนที่เคยอยู่ตามลำพังกับคนรัก/แฟน/กิ๊กในที่ลับตาคน และยังมีการสัมผัสโอบกอด/จูบ/ลูบคลำกับคนรัก/แฟน/กิ๊กหรือเพื่อนต่างเพศ ซึ่งพบว่านักเรียนหญิงจะมีพฤติกรรมนี้มากกว่านักเรียนชาย อาจจะเป็นเพราะเพศหญิงเข้าสู่วัยรุ่นก่อนเพศชาย และเป็นพัฒนาการทางสังคมอย่างหนึ่งของวัยรุ่นด้านการคบเพื่อน และการมีนัด (Rice, 1997) เช่นเดียวกับการศึกษากิจกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ในวัยรุ่นตอนต้นและวัยรุ่นตอนกลางพบว่า วัยรุ่นหญิงถูกแต่ต้องและสัมผัสที่ไม่พึงประสงค์ ร้อยละ 20.0 (Small & Kerns, 1993) และพบน้อยกว่าการศึกษาของอนงค์ ชีระพันธ์ (2544) ที่พบว่า นักเรียนเคยนัดพบกับเพศตรงข้ามตามลำพัง ร้อยละ 35.8 และเมื่ออยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้ามจะมีการจับมือถือแขน โอบไหล่ เอว ซึ่งกันและกัน ร้อยละ 49.8 รองลงมา คือ การกอดจูบ ลูบไล้ กระตุ้นอวัยวะร่างกายให้กันและกัน ร้อยละ 32.3 ตลอดถึงการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 27.8 พฤติกรรมทางเพศเป็นเรื่องของความต้องการตามธรรมชาติของวัยรุ่น ซึ่งทำตามเพื่อนและสื่อ เพราะทุกวันนี้สภาพสังคมและเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปมากประกอบกับการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาจำนวนมากจนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา ผู้ปกครองเองก็ไม่มีเวลาที่จะใกล้ชิดบุตรหลานเพื่ออบรมสั่งสอน และเป็นที่ปรึกษาได้เหมือนในสมัยก่อนเนื่องจากต้องพยายามดิ้นรนต่อสู้กับภาระค่าใช้จ่ายในครอบครัวด้วย

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1 ปัจจัยนำกับพฤติกรรมทางเพศพบว่า อายุ สภาพการอยู่อาศัย และทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศโดยพบว่ากลุ่มอายุ 18-22 ปี มีพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด (ร้อยละ 14.3) อธิบายได้ว่า วัยรุ่นตอนปลายมีแรงขับทางเพศมาก

เนื่องจากฮอร์โมนในร่างกายมีส่วนทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศมากยิ่งขึ้น (สุชาดา สุวรรณคำ, 2542) สอดคล้องกับการศึกษาของอนงค์ ชีระพันธ์ (2544) ที่ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดขอนแก่นพบว่า อายุของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ วัยรุ่นที่อายุมากจะมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่าวัยรุ่นที่อายุน้อย

การที่นักเรียนไม่ได้อยู่อาศัยกับบิดามารดามีพฤติกรรมทางเพศมากกว่านักเรียนที่อยู่อาศัยกับบิดามารดา (ร้อยละ 18.2 และ 6.8 ตามลำดับ) เนื่องจากไม่มีใครคอยควบคุมดูแลใกล้ชิดจึงมีโอกาทำให้เกิดพฤติกรรมทางเพศได้ง่ายกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา เพราะญาติหรือบุคคลอื่นที่ไม่ใช่บิดามารดาต้องรับภาระในเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆ ของนักเรียน รวมถึงที่พักอาศัย จึงไม่ได้มีเวลาที่จะมาอบรมและให้คำปรึกษาเรื่องเพศมากนัก ด้วยข้อจำกัดเรื่องเวลาและภาวะเศรษฐกิจที่บังคับตลอดถึงวัฒนธรรมไทยที่ยังไม่เปิดกว้างในเรื่องเพศ ถ้าไม่สนิทสนมไว้วางใจกันจริงๆ ก็จะไม่กล้าพูดหรือแนะนำ

ส่วนทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์นักเรียนที่มีทัศนคติไม่ดีจะมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่ากลุ่มที่มีทัศนคติปานกลางและดี (ร้อยละ 19.1 12.5 และ 2.5 ตามลำดับ) ด้านทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์เมื่อพิจารณาแยกประเด็นแล้ว มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประเด็นการพูดคุยเรื่องเพศ นักเรียนหญิงเห็นด้วยกับการพูดคุยเรื่องเพศอย่างถูกต้องและเปิดเผยมากกว่านักเรียนชาย

2. การแสดงออกทางเพศพบว่า นักเรียนหญิงร้อยละ 51.8 เห็นด้วยกับการแสดงออกทางเพศเช่นการ โอบกอด จูบ จับมือถือแขนหรือใกล้ชิดกับแฟน มากกว่านักเรียนชาย แต่ไม่เห็นด้วยกับการแสดงท่าเต้นปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศของนักร้อง และทางเครื่องของวงดนตรีที่มาแสดงในชุมชน แต่นักเรียนชายกลับเห็นด้วยมากกว่านักเรียนหญิง

3. ประเด็นการมีคู่วัยรุ่นนักเรียนหญิงเห็นด้วยกับการมีคู่วัยรุ่น ต่างจากนักเรียนชายที่ไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้มากกว่า ซึ่งขัดแย้งกับความเห็นเรื่องคุณค่าของการมีคู่วัยรุ่น ซึ่งนักเรียนชายมากกว่าครึ่งหนึ่งเห็นว่ามีคุณค่าหรือมีประโยชน์ ตรงข้ามกับนักเรียนหญิงที่ไม่เห็นด้วยมากกว่าครึ่งหนึ่ง

4. ประเด็นการมีเพศสัมพันธ์หรืออยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อเรื่องนี้แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง โดยนักเรียนชายเห็นด้วยมากกว่านักเรียนหญิงซึ่งตอบว่าไม่เห็นด้วยกว่าครึ่ง

5. ประเด็นการรับสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ นักเรียนชายและหญิงมีความเห็นแตกต่างกัน โดยนักเรียนชายจะเห็นด้วยกับการรับสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศมากกว่านักเรียนหญิง แสดงให้เห็นว่าทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน โดยเฉพาะประเด็นการมีเพศสัมพันธ์หรืออยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานและการรับสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ รวมถึงการพูดคุยเรื่อง

เพศ จากการศึกษาของเพ็ญศรี กระหม่อมทอง และนวลศรี วิจิรัตน์ (2544) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าวัยรุ่นผู้ชายมีแนวโน้มที่จะพูดคุยในเรื่องเพศและความรู้เรื่องเพศกับคู่นอนน้อยกว่าวัยรุ่นผู้หญิง และวัยรุ่นผู้หญิงที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ กับคนรักจะไม่พูดเรื่องเพศกับคนรักเลยเลย ส่วนทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นพบว่าวัยรุ่นชายคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ไม่มีผลกระทบต่อชื่อเสียงของตนเอง เนื่องจากการเป็นคู่นอนมีโอกาสใกล้ชิดกันสูงและมีส่วนกระตุ้นให้มีเพศสัมพันธ์ได้ ดังนั้นการส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศสัมพันธ์จะช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศลดลงได้

2.2 ปัจจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศพบว่า ปัจจัยด้านความพอเพียงของรายรับ การเข้าถึงสื่อปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ และการมีสถานที่ลับตาในการพบปะสังสรรค์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณานักเรียนกลุ่มที่มีรายรับไม่พอใช้จ่ายพบว่า มีพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด (ร้อยละ 21.7) อาจเนื่องจากการมีใช้จ่ายเงินในสิ่งที่ไม่จำเป็น เช่น การซื้อสื่อปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศมาบริโภค การนัดพบปะสังสรรค์ในกลุ่มเพื่อน ตลอดถึงดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงมีความสอดคล้องกับการมีสถานที่ลับตาในการพบปะสังสรรค์และทำให้มีพฤติกรรมทางเพศ (ร้อยละ 27.3) ซึ่งปัจจัยเหล่านี้นำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศได้ในที่สุด สำหรับสถานที่ลับตาในการพบปะ/สังสรรค์คือ บ้านของเพื่อน/คู่นอน ที่ไม่มีผู้ปกครองอยู่ด้วยมากที่สุด (ร้อยละ 67.5) เพราะการมีสถานที่ลับตาเป็นสถานที่ ที่อยากต่อการสอดส่องดูแลของบุคคลอื่นจึงเป็นปัจจัยเอื้อที่จะทำให้เกิดความสะดวกในการมีพฤติกรรมทางเพศได้

2.3 ปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมทางเพศพบว่า มีปัจจัยด้านอิทธิพลของเพื่อน การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว และการได้รับสื่อปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า นักเรียนที่ทำตามที่เพื่อนชักนำมี พฤติกรรมทางเพศมากที่สุด ร้อยละ 17.1 และยังอีกพบว่า นักเรียนมีเพื่อนสนิทที่ไว้วางใจได้เป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 85.1) และเคยปรึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์กับเพื่อน (ร้อยละ 31.6) สำหรับอิทธิพลของเพื่อนในการกระทำตามสภาพการณ์ต่างๆ โดยสรุปแล้วพบว่า นักเรียนตัดสินใจทำตามทุกสภาพการณ์เพราะอิทธิพลของเพื่อนมากที่สุด โดยเฉพาะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 81.1) ซึ่งเป็นไปตามพัฒนาการด้านการคบเพื่อนของวัยรุ่น โดยที่วัยรุ่นและเพื่อนจะมีพฤติกรรมที่เหมือนกัน (Arnett, 2001) และสมาชิกในกลุ่มจะพยายามทำตนเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มซึ่งจะทำให้วัยรุ่นมีความสุข (มัทนา อินทุสมิต, ม.ป.ป.)

ด้านการอบรมเลี้ยงดูพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลมีพฤติกรรมทางเพศน้อยที่สุดร้อยละ 5.1 สำหรับนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจทุกเรื่องมีพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด ร้อยละ 33.3 ซึ่งความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมทางเพศเนื่องจากปัจจุบันผู้ปกครองส่วนใหญ่จะยอมรับวัฒนธรรมตะวันตกมากขึ้น และด้วยความรักลูกจึงอยากจะให้ลูกของตนเองทันสมัยทัดเทียมลูกของคนอื่นๆ โดยไม่ได้ชี้แนะในสิ่งที่ลูกที่ควรให้

ส่วนการได้รับสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศพบว่า นักเรียนที่ได้รับสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศมีส่วนของการมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่า (ร้อยละ 9.6) ในขณะที่กลุ่มที่ไม่ได้รับสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศไม่มีพบพฤติกรรมทางเพศเลย เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศกับการมีพฤติกรรมทางเพศพบว่ามีความสัมพันธ์กัน จากการที่สื่อต่างๆ มีส่วนกระตุ้นความรู้สึกลงทางเพศและอิทธิพลต่อความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นและวัยรุ่นเองก็เป็นวัยที่มีความสนใจในทุกแง่มุมของเรื่องเพศจึงทำให้เกิดความอยากทดลองด้วยตนเอง เมื่อพิจารณาปัจจัยเสริมด้านสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อที่มีส่วนปลุกเร้าให้อยากลองมี/มีเพศสัมพันธ์มากที่สุดของนักเรียนพบว่าเป็น วิซีดี ร้อยละ 65.7 ส่วนเรื่องการเคยเห็นนทริก นักเรียนส่วนใหญ่เคยเห็นภาพการแสดงนทริกมาแล้วร้อยละ 80.1 โดยกว่าครึ่งหนึ่งเห็นจากละคร โทรทัศน์ (ร้อยละ 58.3) รองลงมาคือ เห็นจากวีซีดี (ร้อยละ 45.3) นอกจากนี้ นักเรียนยังเคยเห็นจากที่เพื่อนๆ ทำร้อยละอีก 18.9 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่าในปัจจุบันนักเรียนสามารถพบเห็นและหาสื่อเหล่านี้ได้อย่างสะดวกสบาย โดยเฉพาะอุปกรณ์ในการรับสื่ออย่างเช่น โทรทัศน์และเครื่องเล่น วิซีดี ซึ่งส่วนใหญ่มีกันแทบทุกบ้าน

2.4 การที่นักเรียนเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 39.8 ของนักเรียนทั้งหมด อายุเฉลี่ยที่ดื่มครั้งแรกประมาณ 13 ปี ในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์พบว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 77.4 และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของ Paperney et al (1990) และการศึกษาของ Hington et al (1990) (อ้างในจันทร์แรม ทองศิริ, 2539) ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการดื่มสุราจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่างจากกลุ่มที่ไม่ดื่มสุราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่ดื่มสุราจะมีพฤติกรรมทางเพศและไม่ใช่ยุ่งยางอนามัยมากกว่ากลุ่มที่ไม่ดื่มสุราทั้งนี้เนื่องจากขาดสติสัมปชัญญะ ทำให้ขาดความยั้งคิดในการกระทำพฤติกรรมทางเพศ กล่าวได้ว่าเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งพบว่านักเรียนมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ เพิ่มขึ้นจากการศึกษาของปวีณา สายสูง (2541) ที่พบว่านักเรียนระดับอาชีวศึกษามีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์เพียงร้อยละ 65.7 เท่านั้น ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากสภาพสังคมเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป ในปัจจุบันมีในชนบทมีการผลิตและขายสุราที่บ้านได้อย่างเสรี และมีการดื่มกินกันจนกลายเป็นสิ่งที่ดูเหมือนจะขาดไม่ได้ในสังคมชนบททุกวันนี้ และนักเรียนส่วนหนึ่งก็เริ่มดื่มกันตั้งแต่อายุยังไม่ถึง 10 ปี

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1 ปัจจัยนำกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนพบว่า ปัจจัยด้านเพศ ระดับการศึกษา สถานะเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพภาพสมรสของบิดามารดา และการรับรู้ความเสี่ยงในการมี

เพศสัมพันธ์เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาปัจจัยนำด้านเพศกับพฤติกรรมทางเพศพบว่า ทั้งนักเรียนชายและหญิงมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 8.9 และ 6.6 ตามลำดับ) สอดคล้องกับการศึกษาของอรุษา จันทรวีรุช (2544) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการพบว่า เพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยนักเรียนชายมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่านักเรียนหญิง สำหรับปัจจัยระดับการศึกษาพบนักเรียนระดับมัธยมปลายมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่านักเรียนระดับมัธยมต้น (ร้อยละ 10.8 6.9) สอดคล้องกับผลการศึกษาทั้งของต่างประเทศและในประเทศไทยที่อ้างในการศึกษาของสุภาภรณ์ ปัญหาราช (2547) ซึ่งให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งก็เป็นที่ไปตามพัฒนาการของวัยรุ่นแต่ละช่วงวัย

ปัจจัยนำด้านฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวพบว่า นักเรียนที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวยากจน และร่ำรวยมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่านักเรียนที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวแบบพออยู่พอกิน เพราะรายได้มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของนักเรียน เช่นเดียวกับการศึกษาของ Miller et al (1999) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในชนกลุ่มน้อยสองกลุ่มพบว่า รายได้ของครอบครัวเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นแต่ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้ ดังเช่นการศึกษาของศรีเรือน แก้วกัจจาล (2545) ซึ่งให้เห็นว่า ครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจดี และสังคมชั้นสูง หรือปานกลางมักจะเข้มงวดกับความประพฤติทางสังคมมากกว่าสังคมชั้นต่ำ ทำให้วัยรุ่นในครอบครัวชั้นต่ำมีโอกาสที่จะแสดงออกอย่างอิสระมากกว่าวัยรุ่นในครอบครัวสังคมชั้นกลางและชั้นสูง

ด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดาพบว่า นักเรียนที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกันมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันแม้ว่าจะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ก็ตาม สอดคล้องกับการศึกษาของแสงอัมพา บำรุงธรรม (2543) ที่พบว่าครอบครัวที่ทะเลาะเบาะแว้ง แยกแยก ครอบครัวที่ไม่มีเวลาเอาใจใส่บุตร ทำให้วัยรุ่นไม่ให้ความเชื่อถือในคำสั่งสอน และอาจมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสม เมื่อวัยรุ่นออกไปในสังคม พบเพื่อนหรือสิ่งเร้าที่ตนพอใจก็จะปฏิบัติตนเพื่อตอบสนองความต้องการได้ และสอดคล้องกับการศึกษาของเพ็ญศรี กระหม่อมทอง และนวลศรี วิจารณ์ (2544) ที่พบว่า สภาพครอบครัวที่หย่าร้าง ลูกวัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่าครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

ปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ก็เช่นเดียวกันโดยพบว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ปานกลางมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศ (ร้อยละ 8.1) มากที่สุด ส่วนนักเรียนที่มีการรับรู้สูงมีพฤติกรรมทางเพศน้อยที่สุด (ร้อยละ 6.6) สอดคล้องกับการศึกษาของอรุษา จันทรวีรุช (2544) ที่พบว่า

การรับรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ เพราะปัจจัยที่สำคัญมากสำหรับวัยรุ่นคือเพื่อนกลุ่ม เพื่อนจะมีส่วนผลักดันให้วัยรุ่นทดลองพฤติกรรมทางเพศ เพราะไม่สามารถปฏิเสธเพื่อนได้ พฤติกรรม ส่วนใหญ่ จึงอาจเป็นไปตามกลุ่มเพื่อนที่คบมากกว่าที่จะเกิดจากความต้องการของตนเอง (Balk, 1995) การรับรู้ความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ เมื่อพิจารณาแยกประเด็นแล้วพบว่า

1. ประเด็นการคบเพื่อนต่างเพศ ที่จะทำให้มีความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความเห็นต่างกัน โดยนักเรียนชายมากกว่าครึ่งหนึ่งไม่เห็นด้วย ส่วน นักเรียนหญิงมากกว่าครึ่งหนึ่งที่เห็นด้วยกับเรื่องนี้

2. ประเด็นการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในข้อความ “การคบเพื่อนที่อ่าน หนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศทำให้เรารู้สึกอยากอ่านหนังสือเหล่านี้ยิ่งเพื่อนไปด้วย” และข้อความ “การคบเพื่อนที่ชอบดูภาพยนตร์ วีดีโอ วีซีดี กระตุ้นอารมณ์ทางเพศทำให้เราอยากดูตามเพื่อนไปด้วย” พบว่านักเรียนหญิงมากกว่าครึ่งไม่เห็นด้วย แต่นักเรียนชายมากกว่าครึ่งหนึ่งเห็นด้วย

3. ประเด็นการได้รับสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศนักเรียนหญิงและชายมีความเห็นแตกต่างกันในข้อความ “ การดูภาพยนตร์ วีดีโอ วีวีดี ที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายขึ้น” นักเรียนชายเห็นด้วยน้อยกว่านักเรียนหญิง ซึ่งเห็นด้วยกับข้อความนี้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ต่างจากข้อความ “การอ่านหนังสือที่มีภาพและเนื้อหาคกระตุ้นอารมณ์ทางเพศทำให้อยากรู้อยากลองเรื่องเพศมากขึ้น” ที่ นักเรียนชายมากกว่าครึ่งที่เห็นด้วย แต่มีนักเรียนหญิงน้อยกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 38.9) เท่านั้นที่เห็นด้วย

4. ประเด็นการมีสถานที่ลับตาในการพบปะสังสรรค์ ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือ มากกว่าครึ่งหนึ่งเห็นด้วยกับการมีสถานที่ลับตาในการพบปะสังสรรค์เสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมทางเพศ

5. ประเด็นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้นักเรียนชายและหญิงมีความเห็นที่ขัดแย้งกัน โดยพบว่ามีนักเรียนหญิงมากกว่าครึ่งเห็นด้วย แต่นักเรียนชายมากกว่าครึ่งที่ไม่เห็นด้วย เนื่องจากนักเรียนยังเป็นวัยรุ่น วัยของความอยากรู้อยากลองยิ่งถ้ารู้ไม่จริงเช่น การรับรู้ระดับปานกลางก็ทำให้อยากลองประกอบกับมีเพื่อนที่มีทัศนคติเหมือนๆ กันก็ทำตามเพื่อน เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน

3.2 ปัจจัยอื่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ ประเภทของรายรับ และการรับรู้บทลงโทษของโรงเรียนเรื่องชู้สาว โดยพบนักเรียนที่มีรายรับไม่เป็นรายวันมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่านักเรียนที่มีรายรับเป็นรายวัน ถึงแม้ว่าจะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม เพราะการได้รับค่าใช้จ่ายมาเป็นรายสัปดาห์หรือรายเดือนจะมีเงินจำนวนมากพอที่นักเรียนจะนำไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือยในสิ่งที่ไม่จำเป็นได้อย่างสะดวกโดยไม่คิดถึงผลที่ตามมาเมื่อหมดก็ขอใหม่ได้ ต่างกับนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายเป็นรายวันที่มีเงินอยู่น้อยกว่าในวันหนึ่งๆ

ขัดแย้งกับการศึกษาของเพ็ญศรี กระทบมทอง และนวลศรี วิจารย์ (2544) ที่พบว่า วิทยาลัยที่ได้รับเงินเป็นรายเดือน รายสัปดาห์มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่าวิทยาลัยที่ได้รับเงินเป็นรายวันหรือไม่แน่นอน และการที่นักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 93.0) ทราบว่ามีบทลงโทษนักเรียนที่ทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียนในเรื่องชู้สาว แต่มีแนวโน้มว่านักเรียนที่รับรู้บทลงโทษของโรงเรียนเรื่องชู้สาวมีส่วนของการมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่า (ร้อยละ 8.0) เพราะถึงแม้ว่าจะรับรู้บทลงโทษ แต่ด้วยความต้องการตามพัฒนาการของวัยรุ่น และสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปไม่ได้ทำให้นักเรียนเกรงกลัวต่อบทลงโทษเลย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved